

РОЛЬ І ЗАДАЧІ ЛОГІСТИКИ В МОЛОКОПРОДУКТОВОМУ ПІДКОМПЛЕКСІ

***Антощенкова В.В., асистент,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Логістика в молокопродуктовому підкомплексі знаходиться на стику таких наук, як економіка, менеджмент, психологія, соціологія, кібернетика. Маючи спільні корні зі словом «логіка», логістика походить від грецького слова «logistike», що означає мистецтво виконувати розрахунки, розмірковувати.

На думку багатьох науковців логістика набула свого розвитку саме за рахунок воєнних дій, як матеріально-технічне постачання армії. В воєнному лексиконі деяких держав (в першому тисячолітті нашої ери), з логістикою пов'язували озброєння армії, постачанням військового майна, своєчасне забезпечення армії відповідно до потреб і підготовка кожного воєнного походу. Творцем перших наукових праць з «логістики» вважають французького воєнного спеціаліста Джоміні, який трактував логістику, як практичне мистецтво маневру військом, але стверджував, що логістика включає не лише перевезення, але зачіпає такі процеси, як планування, управління, постачання і будівництво. З часом логістика «перекочувала» в господарську сферу, як служба ефективного управління матеріальними потоками в економіці, яка призводить до зниження витрат, за рахунок зростання швидкості і точності переміщення конкретного продукту. Так, П. Конверс та П. Друкер, практичний потенціал логістики визначали, як останній рубіж економії витрат.

Ідеї інтеграції постачальницько-виробничо-розподільчих систем, в яких би пов'язувались функції забезпечення матеріалами і сировиною, виробництвом продукції, її зберіганням і розподілом, виникли в державах з ринковою економікою ще напередодні економічної кризи 30-х років. Ці ідеї трансформувались в самостійні напрямки наукових досліджень і господарської практики – логістику, яку професор Б.А. Анікін трактує, як науку управління матеріальними потоками від первинного джерела до кінцевого споживача з мінімальними витратами, пов'язаними з товарорухом і відповідним до нього потоком інформації.

Так Г.Павелек і співробітники Національної Ради США, визначаючи логістику, як планування, управління і контроль за

потокм матеріальної продукції і відповідно до неї інформаційного потоку, які надходять на підприємство, переробляються і реалізуються, особливу увагу приділяють управлінським аспектам логістики. Їх французькі колеги, надаючи переваги економічній стороні логістики, розглядають логістику, як сукупність різних видів діяльності з метою отримання у встановлений час і у встановленому місці, з найменшими витратами необхідної кількості продукції.

Незважаючи на важливість в дослідженнях науковців управлінських, економічних і оперативнo-фінансових аспектів, Б.Анікін, вважає що при такому різноманітті упускається найважливіший аспект логістики – можливість впливати на стратегію корпорації і на створення нових конкурентних переваг для фірми на ринку, тобто на її кінцеві цілі.

Так, французькі дослідники Е.Мате і Д. Тіксє, трактували логістику, як сукупність способів і методів координації відносин фірми з партнерами, засіб координації ринкового попиту і пропозицій компанії, спосіб організації діяльності підприємства, який дозволяє об'єднати зусилля різних одиниць, які виробляють товари і послуги, з метою оптимізації фінансових, матеріальних і трудових ресурсів, які використовуються фірмою для реалізації своїх економічних цілей. Тобто, можна говорити, що інтеграція матеріального, фінансового і кадрового потенціалу в інтеграційних формуваннях є проявом цілей логістики. Англійські науковці Д. Бенсон та Д. Уайтхед зазначали, що логістика охоплює дослідження і прогноз ринку, планування виробництва, закупівлю сировини, матеріалів і обладнання, включаючи і контроль за запасами і ряд послідовних операцій з товаропросування та вивчення обслуговування покупців.

Задачі логістики в молокопродуктовому підкомплексі можна умовно розділити на глобальні, загальні та локальні. До глобальних відносять: створення комплексних інтегрованих систем матеріальних та інформаційних потоків; стратегічне погодження, планування і контроль за використанням логістичних потужностей сфери виробництва і обігу; постійне удосконалення логістичної концепції в рамках обраної стратегії на ринку; досягнення високої системної гнучкості шляхом швидкого реагування на зміни внутрішніх та зовнішніх умов функціонування.

До загальних задач відносять: здійснення контролю за поточковими процесами в логістичних системах; розробка і удосконалення способів управління матеріальними потоками; багатоваріантне прогнозування обсягів переробки, виробництва,

перевезення, запасів; виявлення незбалансованості між потребами виробництва і можливостями матеріально-технічного забезпечення; виявлення незбалансованості між потребами в логістичних послугах при збуті і можливостях логістичної системи; стандартизація вимог до якості логістичних послуг і окремих операцій; раціональне формування господарських зв'язків; виявлення центрів виникнення втрати часу, матеріальних, трудових і грошових ресурсів; оптимізація технічної і технологічної структури транспортно-складських комплексів; визначення стратегії і технології фізичного переміщення матеріальних ресурсів, напівфабрикатів, готової продукції; формалізація актуалізованих (поточних, оперативних) логістичних цілей і параметрів функціонування логістичної системи.

До локальних задач відносять: оптимізація запасів всіх видів і на всіх етапах; максимальне скорочення часу транспортування сировини; скорочення часу зберігання готової продукції; швидка реакція на зміни потреб споживачів молока і молочної продукції; зниження витрат по всіх ланках логістичного ланцюга; готовність до поставки; раціональний розподіл транспортних засобів; гарантія якісного після продажного обслуговування; підтримання постійної готовності до прийому, обробки і видачі інформації.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ЗА РІЗНОЇ КРАТНОСТІ ДОЇННЯ КОРІВ

Батир Р.Ю., аспірант,
Харківська державна зооветеринарна академія*

У сучасних умовах використання сучасних інтенсивних технологій висуває підвищені вимоги до худоби молочною напрямку продуктивності, а жорсткі умови економіки вимагають підвищення ефективності виробництва.

У молочному тваринництві питання щодо кратності доїння корів і тривалості проміжків між доїнням піднімалися неодноразово. Даним питанням займалися багато вчених, зокрема Ф.Л. Гаркавій (1974), Є.І. Адмін (1983), Т. Підпала (2011). Єдиної думки з даного питання серед вчених і практиків немає і в даний час.

---

* Науковий керівник - Чигринов Є.І., д. с-г. н., професор